

РЕШЕНИЕ

№ 5775

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, В КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Вергов, като разгледа дело номер **5100** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.”, против Решение от 27.01.2012 г. на Софийския районен съд, №О, 20-ти състав, постановено по НАХД № 17190/2011 г., с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 22-2202354/14.04.2011 г. С него, на [фирма], на основание чл. 413, ал. 2 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв., за нарущаване разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г., за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК – неправилно прилагане на материалния закон. В съдебното заседание пред касационния съд е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата и искането за отмяна на решението.

Ответникът, посредством адвокат оспорва касационната жалба, със становище за правилност на решението. Същото е становището и на представителя на Софийска градска прокуратура.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени наличните по

делото доказателства, приема следното.

В АУАН и в наказателното постановление са описани следните факти и обстоятелства.

Между [фирма], като работодател и Д. Т. бил склучен трудов договор на 16.07.2010 г. На 02.02.2011 г. е извършена от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда - С.” проверка в дружеството. Установено е, че в деня, в който служителят Т. е постъпил на работа – 19.07.2010 г., в книгата за инструктажи не е документиран такъв – липсва подпис срещу неговото име. На работодателя е вменено извършване на административно нарушение, по смисъла на чл. 413, ал. 2 КТ, тъй като е нарушил разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от цитираната по – горе наредба. Въззвивният съд е приел за безспорно извършването на деянието, но е изложил мотиви, че: неподписането от инструктирания в специалната книга не може да се тълкува единствено като непровеждане на инструктаж и такова нарушение не се твърди, нито в акта, нито в НП; нарушението по чл. 413, ал. 2 КТ не кореспондира с описаното действие; касае се за маловажен случай на административно нарушение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо, но е неправилно, поради неправилно прилагане на материалния закон - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 НПК. Жалбата е основателна.

Санкционната норма, на основание на която е ангажирана отговорността на работодателя, предвид съдържанието на НП е тази на чл. 413, ал. 2 КТ, със следното съдържание: „Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.”. Правата и задълженията на работодателите, свързани с осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд са уредени в специалния закон със същото наименование – ЗЗБУТ. Провеждането на обучение и инструктаж при постъпване на работа е част от задълженията на работодателя (чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от закона). Условията и редът за провеждане на обучение и инструктаж по безопасност и здраве при работа, са предмет на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от наредбата задължава работодателя, който осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ, да документира същите в Книги за инструктажи, съгласно приложение № 1. Редовното водене на такава книга способства за удостоверяване на правнорелевантния факт. Установено е и не е спорно, че такова документиране за процесния случай няма. Липсата на подпис, в случая сочи на неизпълнение на задължението, вменено на работодателя с нормата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” ЗЗБУТ. Показанията на разпитания във въззвивното производство свидетел Н. Д. не разколебават последния извод, тъй като задължението за документиране на инструктажите тежи върху работодателя, който е следвало да го

удостовери по изрично предписания начин. Неизпълнението на това задължение е основание за налагане на санкцията, предвидена в чл. 413, ал. 2 КТ. Санкционната норма е обща и е приложима във всички случаи на неизпълнение на нормативно установените задължения на работодател, за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Изложените съображения обосновават отмяна на обжалваното решение на Софийския районен съд. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на ЗАНН, поради което Наказателно постановление № 22-2202354/14.04.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.” следва да бъде потвърдено.

Поради горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.01.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 20^{-ти} състав, по НАХД № 17190/2011 г., и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.” Наказателно постановление № 22-2202354/14.04.2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: